

Naujienu Antroji Dalis

NR. 591

CHICAGOS LIETUVIŲ LITERATŪROS DRAUGIJOS LEIDINYS

XVII METAI

Berzas tėviškės pakelėje

VLADAS MINGELA

SU VINCŲ KRĖVE PER ATLANTĄ

Trumpą praeitį prisiminus

Aš mėgstu senas knygas, senus raštus, mėgstu žvelgti į praeitį. Praeitį randu daug gyvenusių ir našiai veikusių lietuvių: jų besišypsanti fotografijos, jų veikalai, jų darbai, naudingi tėvynei, šviesūs ir spinduliuojantys, net kai kurių klaidingai pranašavimai dėl mūsų valstybės ir tautos ateities — irgi man mieli ir brangūs. Tai mūsų netolima praeitis. Bet ji įdomi. O šiandien tie kūrėjai, kurie veikė, kurie šypsosi, kurie sielojosi mūsų tautos kultūros kėlimu — jau nebylūs, nes jie išėjo ten, kur ir mes po trumpos akimirkos keliausime... O vis dėlto jie gyvenė ir kūrė.

Prisimenu Vincą Krėvę. Kas gal tartų: o iš viso, kas jo neatsimena? Juk tai buvo mūsų literatūros titanas. Aš noriu su jumis pasidalinti prisiminimais apie V. Krėvę ne kaip apie rašytoją, bet mano gyvenimo kelyje atsitiktinai sutiktą žmogų. Apie žmogų noriu kalbėti.

Lietuvoje man teko jo knygas skaityti, gimnazijoje jo kūrinius nagrinėti. Kiek vėliau man teko girdėti universitete vieną kitą jo skaitytą rusų literatūros paskaitą. Kažkokiuose minėjimuose teko klausytis jo gražios kalbos apie tėvynę, jos kultūrą ir kūrybinę potenciją. Bet tai buvo žiūrėjimas į Krėvę iš tolo, taip pat klausimas jo gyvo žodžio — irgi iš tolo. Iš viso, man atrodydavo, jog V. Krėvė — kažkas nerealaus, svajonių padaras. Arba pagalvodavau, jog jis tik laikos vaizduotės pagimdytoji mūsų tautos, didingos praeities, nereali figūra... Keistai! Bet ir šiandien nesinori tikėti jo buvusią žmogišką egzistenciją... Krėvė jau praeityje. Tik jo raštai byloja apie jį; gal tikriausiai — iš tų raštų, kaip gyvas, byloja nemarusis Vincas

Krėvė. Kai dabar, už lango, tiek daug sniego: halta, balta ir gilu. Medžiai storai apdrėbti sniegu masėmis. Tvoros ir telefonų bei elektros laidai — irgi sniegu nudažyti. O vėjas neša sniegą. Vėjas purto, drebina mano namą ir, atrodo, jog netrukus jis nuneš jį; o gal tik stoga, kaip kepturę, nukels ir nuneš toli, toli... Toks galin-gas uraganas siautėja lauke. O sniego gylis šią šalį daro panašią į mūsų tėviškę — tiek daug šiemet to sniego. O aš rašydamas galvoju apie Vokietiją, Miuncheną ir Krėvę... Apie praeitį galvoju aš.

Affidavit of support

Kiekvienas važiuojąs Ameriką turėjo apsigyventi Funk Kaserne pereinamoje stovykloje. Pirm pradėjus kelionę į Miuncheną — į tranzitinį lagerį, teko atlikti įvairius politinius ir kitokius patikrinimus. Ansbacho m. amerikiečių CIC — karinės informacijos tarnybos įstaigoje. Po teigiamo emigracinės bylos išsprendimo, 1946 m. gale pasijudino pirmieji iš Ansbacho stovyklos į Ameriką. Kiek džiaugsmo! Kiek laimės toks staigus gyvenimo pasikeitimas mums atnešė — sunku ir pasakyti. Rūpestį dar kėlė, kad mūsų "Affidavit of support" iš Pittsburghe gyvenančios tetulės negautas — dingo. Apsigyvenome didžiulėje įvairių tautų stovykloje, kur tie "Dievo paukšteliai" turėjo po du ar tris mėnesius pragyventi, kol jų emigraciniai reikalai susitvarkydavo. Tačiau svarbiausi dalykai buvo du: a. gauti vizą ir b. "Affidavit of support"; su vizos gavimu tampriai rišosi pabėgėlio - emigranto politinis tinkamumas. O buvo kabinėjamas prie kiekvienos smulkmenos, prie kiekvienos nesąmonės.

(Tęsinys 2 pusl.)

Dienu Skeveldros

1.

Jau mano minėta, kad Franciszka Torunczyk būdama anapus uždangos lankėsi, be kita kur, ir Vilniuje. "Tiedzien Polski" jos korespondencijai iš Vilniaus davė prieantraštį "To juk mums neatims! Tai yra amžina". O pati antraštė byloja: "Aušros Vartuos po 20 metų". Įdėta 5 nuotraukos. Beje, Fr. Torunczyk pirmoji iš lenkų, kuri išdrįso pripažinti, kad Vilniuje gyventojų pagrindą sudaro lietuviai (ir tai vietiniai arba kilę iš apylinkių). Vos įvažiavus akis jau atkreipia Vilniaus gyventojų geresnis, švaresnis ir europietiškas apsišingimas. Reikia įterpti, kad neseniai "Observer" korespondentas pastebėjo, jog, išlankęs visą Nikitos imperiją ir kolonijas, Vakarų Europą rado Vilniuje. Be kitko, paklaustas lietuvis žiūrėti atvirai ir akis ir — ko su žiburiu nerasi Rusijos ir jos okupuotuose plotuose! — šypsoi.

Bet grįžkime į Torunczyk. Jos jau paskelbta 3 korespondencijos. Be Vilniaus, iš Lvovo ir Maskvos. Tai ką-ne-ką išgriebkime iš visų trijų. Lietuvis vadovas po miestą parodo ir lenkų istorines liekanas. Rodo ramiai, objektyviai, tolerantiškai. Ukrainietis vadovas apie lenkų karių kapus Lvove nieko esą negirdėjęs, apie lenkus nežinąs (ir lenkų % mažas, belikę vos 10,000, daugumas seniai ar mišrių šeimų).

Rasų kapinėse Pilsudskio antkapis (ir širdis) ir lenkų karių kapai (prie buvo ir naujų, tai 1944 m. vasara, kai bolševikams gelbėjo užimti mūsų sostinę) — sveiki, per Vėlines dega žvakutės. Lvove? Lenkų karių, kurie kadaise Lvovą okupuojant krito, kapai aplėisti. Bendrasis įrašas nudrąskytas (nei raidikės nebe išskaitysi), visi paminklai nurodinti, išrausta duobės. "Ne linksmas vaizdas". Pasirodo, bolševikai įsakė marmurinius antkapius surinkti ir, išraus iškalus, papuošti bolševikų karių kapus. Beje, iš visų Lvovo kapinių nurankiota bronzos kryžiai ir stovylėlės, ir parduota kaip laužas.

Autorė patyrė, kad nepagarba kapams jau imta rodyti naujų dienomis. Tai jie įsakė nurankioti žydų kapinėse antkapius ir — išgrįsti jais kiemus, kur vokiečių aukštieji pareigūnai buvo įsikūrę. Pati korespondencijos autorė matė keletą tokių kiemių. Dar pilnai išskaitomi (lenkų ir žydų kalbomis) antkapių įrašai. Tiesa, šiuo metu naujo kapo apsauga

Lvovo kapinėse organizuojama tokiu būdu: — apipinama geležiniais virvais arba spygliuota tvora! Pati autorė rašo, kad "Lenkų teieškotina bažnyčiose ir kapinėse". Visi gyventojai atrodo rūstūs, būgštūs, laukiniai, plėšrūs, be jokios šypsenos, atsakinėja iš panūry žvelgdami. Kyšiai, šantažas, vagystės, plėšimai. Dieną ir naktį. Eilės ties maisto krautuviomis. Obuolių svaras (apyblogių) — 80 kapeikų, bulvių svaras — 25 kapeikos, svaras mėsos buljonui virti — 2 rubliai. Mokyklos vedėjo pensija... 63 rubliai per mėnesį. Ir tt. ir tt.

Beje, Vilniuje autorė susižavėjo viešbučiu "Neringa". Ji konstatavo, kad architektų mostas žavus ir drąsus, bet višur okupanto šešėlis: medžiaga pigi ir bloga.

Korespondencijoje iš Maskvos rusas skundžiasi, kad, girdi, daugiausia turime vargo ir rūpesčių su nauju respublikų pavyzdžiu — Pabaltijo, gyventojais, nes "ten žmonės pripratę prie geresnio gyvenimo".

Maskvos žydai skundėsi kas kartas labiau paverčiami į 5-ktajo paragrafo piliečius. Kas tas 5-ktasis? Ogi, tautybė. Jei žydų, daugiur kelias jau užtvertas. Jei žydus nori mediciną studijuoti, į universitetą be kyšio (1500 rublių) nepateks. Kyšiai už kitas mokslo šakas: politechnika — 1000 rublių, ūkio administracija — 800-2,500 rublių (naujųjų) ir tt.

Kalbėjosi ir su jaunu latviu inžinieriumi. Kai savo metu laukta prez. Eisenhowerio, paruošta jam net 3 spec. namai, vienas iš jų ant Juodųjų jūrų kranto. Tiems namams baldai, netgi sanitariniai įrenginiai, pagabanti iš Vakarų.

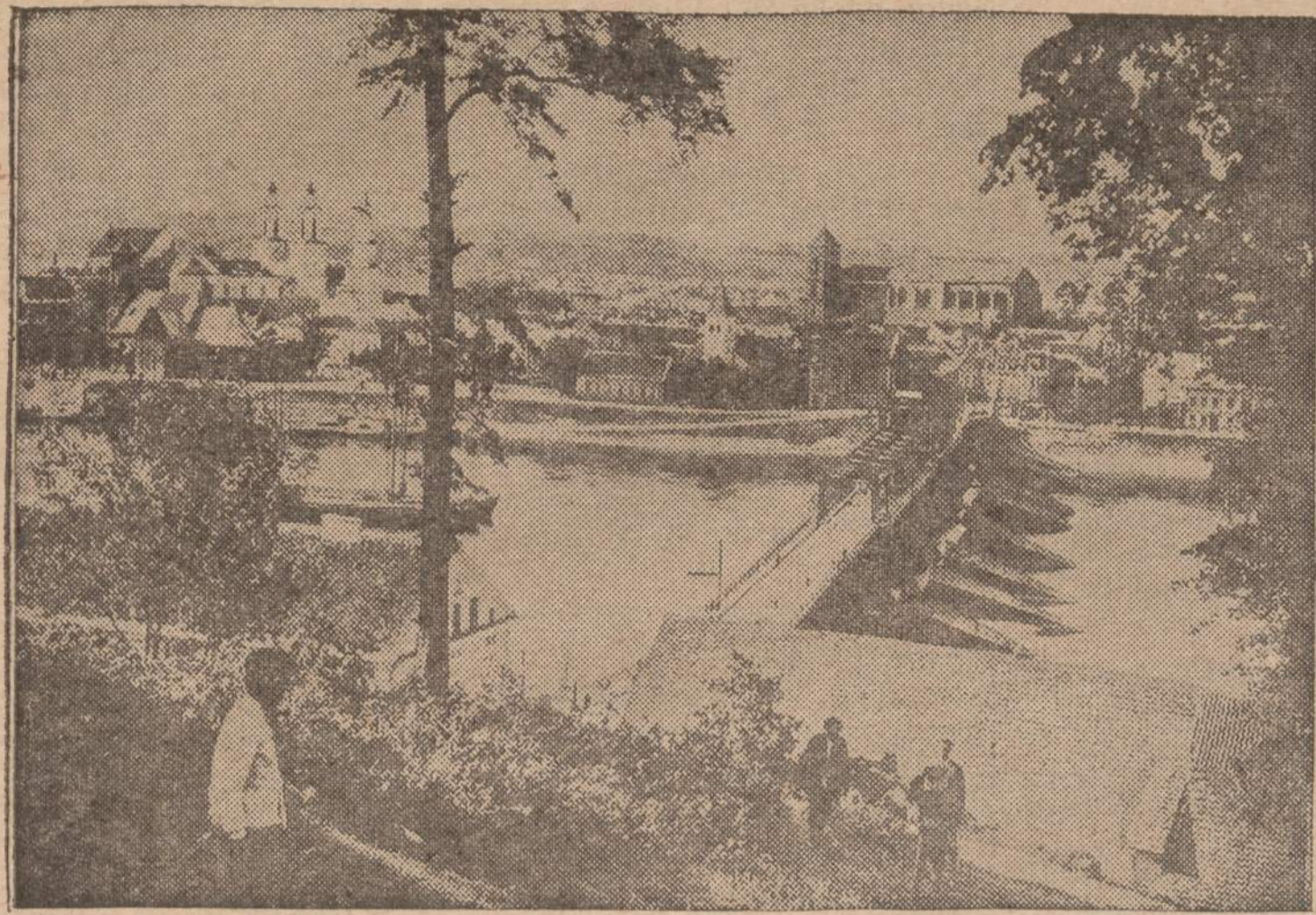
Fr. Torunczyk ypač pabrėžia, kad sovietų gyventojas yra spaudos, radijo ir TV apglušintas, ir tiki, kad JAV puolė Korėją, Suomija puolė Sovietus ir tt.

2.

"Tydzien Polski" bevartant užtinkama ir dabartinės Lenkijos "peisažo". Ir taip,

1. Geležinkelių valdyba turi 240 specialių kontrolierių, kurie gauda de bilieto važiuojančių žmonių. Per pirmuosius 3 šių metų mėnesius sugauta 63,000 "zuikių". Geležinkeliai prarado apie 4 milijonus zlotų. Bet kontrolieriai tepatikrino 13% traukinių. Apskritai, be bilieto bando važiuoti 2,500,000 žmonių per metus.

2. Atostogas apniaukia edalo problema. "Gazeta Handlo" (Tęsinys 2 puslapyje)

Senelis Kaunas. Čia matome senąjį medinėj Aleksoto tiltą per Nemuną. Tai yra labai reta nuotrauka.

SAVIZUDIS

(Tęsinys iš 11 pusl.)

Diksonas pašoko, jo akys sublizgėjo.

— Aš žinojau, kad tu rasi išeitį! Tai mane labai džiugina.

— Taip, aš radau išeitį. Aš pasamdžiau seklį, kuris juodu stebėjo paskutinioju metu. Štai kodėl aš žinojau, kad juodu ketina susitikti su manim būtent čia. Tarp kita ko seklys sužinojo daug kitų, labai įdomių, dalykų, bet svarbiausia tai, kad...

Somervilis nutilo.

— Ką gi tu norėjai pasakyti? Sakyk! — nekantriai sušuko Diksonas.

— Nieko nėra svarbesnio, negu tas faktas, kad Templaras kai ką nuolat nešiojasi savo liemenės apatinėje kišenėje, — atsakė Somervilis, keistai pabrėždamas savo žodžius.

— Ką gi jis nešiojasi? — smalsiai paklausė advokatas.

— Tu apie tai sužinosi tinkamu laiku. Aš nieko nenoriu pasakoti prieš laiką. Juk tu žinai, kad kriminaliniuose romanuose viskas paaiškėja paskutiniame puslapyje. — Prestonas Somervilis paslaptinai nusišypsojo. — Tuo daiktu Templaro liemenės kišenėje aš remiu savo planą. Mano gyvenimas buvo pragariškai sunkus, nes Templaras nuolat persekiojo mane. — Somervilis kalbėjo visai ramiai, visai ne taip, kaip kad kalbėdavo pirmiau, kai jis paliesdavo šią skaudžią temą. — Marija — visai kitoks žmogus. Ji nedarys man nemalonumų, nes ji padori moteriškė, nors ir silpnavalė...

Somervilis patylėjo, paskui staiga ryžtingai tarė savo draugui:

— Georgai, dabar aš pasakysiu tau, ką tu turėsi daryti, jei mano planas nepavyktų.

Dideliame Stern hotelio kambaryje ant lovos krašto sėdėjo Templaras ir žiūrėjo į Mariją. Juodu apsigyveno čia vyro ir žmonos teisėmis. Ma-

rija, pasilenkus ties atdaru lagaminu, nenoromis ėmė iš jo suknelės ir baltinius.

— Tu sakei man, kad mudu praleisime čia tik vieną dieną, — pasakė ji nepatenkintu tonu.

— Tai priklauso nuo aplinkybių, Marija, — atsakė Templaras. — Aš nežinau, gal teks palaukti ilgiau, iki aš gausiu pinigų.

Marijos atsakymas parodė, kad Somervilis teisingai įvertino jos charakterį.

— Ar negali palikti jo ramybėje? — paklausė ji, atsi-grįždama į Templarą. Dar ir dabar ji buvo graži, nors jos plaukai buvo dažyti. — Vargšas žmogus! Mudu jau iščiul-pėme iš jo nemažai pinigų ir galėtume ramiai gyventi. Mudu galėtume nusipirkti ūkį,

(Bus daugiau)

KAIP VEIKIA MIDLAND SAVINGS AND LOAN ASSOCIATION

BONUS TAUPYMO PLANAS?

Jeigu Jūs norite saugiai ir kuo pelningiausiai taupyti savo pinigus, tai pasidėkite juos į MIDLAND SAVINGS bendrovės BONUS TAUPYMO SAŠKAITĄ, kurioje už Jūsų pinigus mokamas aukščiausias dividendas. Palyginimui duodame lentelę, kuri parodo, kaip auga \$10,000.— padėtų kitur ir MIDLAND SAVINGS bendrovėje.

Mėnesiai	Bankai	Kitos Savings & Loan Assn.	MIDLAND SAVINGS BONUS PLAN
	Mokamas procentas	3%	4% 4½% PLUS ½% BONUS
6	\$10,150.—	\$10,200.—	\$10,225.— \$25.—
12	\$10,302.—	\$10,404.—	\$10,455.— \$25.—
18	\$10,456.—	\$10,612.—	\$10,690.— \$26.—
24	\$10,612.—	\$10,824.—	\$10,930.— \$26.—
30	\$10,771.—	\$11,040.—	\$11,176.— \$27.—
36	\$10,932.—	\$11,260.—	\$11,428.— \$27.—
42	\$11,095.—	\$11,485.—	\$11,685.— \$28.—
48	\$11,261.—	\$11,714.—	\$11,948.— \$29.—

\$12,161.—

Tuo būdu po 4 metų ant padėtų \$10,000.— priauga procentų:

MIDLAND SAVINGS bendrovėje \$2,161.—

Kitose Savings & Loan Assn. \$1,714.—

Bankuose \$1,261.—

Pinigai padėti MIDLAND SAVINGS bendrovėje yra apdrausti Federalinės valdžios draudimo įstaigoje — Federal Savings and Loan Insurance Corporation ir išmokami kiekvienu pareikalavimu.

TAUPLYKITE TEN, KUR MOKAMAS AUKŠČIAUSIAS DIVIDENDAS

Isteigta 1914 metais.

Kapitalas \$7,500,000.00

MIDLAND SAVINGS AND LOAN ASSOCIATION

4040 Archer Avenue, Chicago 32, Illinois

Telephone: Cliffsides 4-4470

AUGUST SALDUKAS, President

